

“भातयुं गान्ताङ्किते हरक्तः श्यामान्वितः पिङ्गवनेत-
 कान्तिः । पिच्छात्कञ्जोऽयं समगात्रयष्टिः प्रतापयुक्
 सन्तुगुणोऽत्यरोमा । सञ्चारयुक् सङ्कुचितार्थशक्यः सख्य-
 प्रजो दैविकबुद्धियुक्तः” । स च प्राच्या दिग्ः खानी ।
 इंपहः क्षत्रियजातीयः अस्थिवारः देवस्थले गव ।
 हृदयजातके तदुकायाञ्च मूलं दृग्गम् । पृथ्व्यन्तगच्छे
 तन्मन्त्रभेदादिकं दृश्यम् । जन्मकाले लब्धादिकस्यस्य
 तस्य फलं ज्ञातकपङ्कतावुक्तं यथा
 “बन्धोः सूर्यं सख्यकेशः प्रचण्डो बानी क्रोधी नेत्र-
 बन्धु निष्टण्ड । शूरोऽक्षान्तरालसः कर्कशाङ्को नीचे
 निःस्त्रा भूजोऽप्यक्षिहीनः । धनेर दिनेगे वल्लवित्तभय-
 चतुष्पटाढोऽपि नरो भवेत् सः । विनष्टसोभाम्बुद्धो
 ऋगालेश्वरोऽहंतायां सुखरागदुःखो । बहुस्रष्टसो
 सहजं र वनाढ्या धीविक्रमैर्लातसोभिरामः । विनष्ट-
 लुत्यादरजो नरः स्याद्दुष्टारिपक्षय विनाशकश्च । भित्ते
 भित्तेऽवन्न भवाङ्घनेः स्याद्घोनः सोऽख्येर्मानसोऽख्ये हीनः ।
 ताताम्बादेर्नाशकारो नरो वै सेवाकारो भूपतेः कृत-
 सितस्य । मूर्धोऽभानौ मनुष्योऽख्यस्य हीनो दुर्गारण्य-
 क्षाधरेषूपरक्तः । सेवायुक्तो मन्त्रवक्ष्याप्रवक्ष्यत्सख्या-
 दुर्ध्वं जायते मानवोऽयम् । कुष्ठदग्धनशतौ शत्रुभावं
 प्रपद्ये भवति नरपतिर्वा दृग्धनेता धनाढ्यः । प्रवच-
 जठरवङ्गभूरिकामा गुणो वै वनरिपुसङ्घितः स्यात्
 पूरुषः केचिदेवम् । भार्याभावे ७ भास्वरे चाभिभूतो
 भार्याभिवै हीनकालीरुगाढ्यः । भूगादुबन्धे पीडितो-
 ऽभाशंगापी सुश्रीहीनो मानवः शीलहीनः । निधनेगे ट
 लङ्घिताद्विते नरो नयनयाविककल्पयुतो भवेत् । तनु-
 धनात्तज्जोवितसौख्यभागभित्तेन जनेन वियोजितः ।
 धर्मस्थिते वल्लकरे धनेन घनेन युक्तो वल्लभित्पुत्रः ।
 सुदेवदृन्दारकदृन्दभक्तिः पितृप्रियो वैरकरः सन्द्वः ।
 गमनेऽंगे गमनस्य सख्यौ नरो सतिधनात्तज्जवैभवशौर्य-
 युक् । रतिबलस्युतकार्यं मन्त्रद्विभागं भवति वाहनवान्
 नृपसदुगुणः । प्राप्तिः स्थाने सप्रसप्तौ नरः स्यात् प्राप्ता
 विसखाय दृष्ट्या सनेतः । सन्धौ द्वेष्यः सङ्घलः सिद्ध-
 कर्मा क्रूरो कान्तानिर्जितो वश्यभयः । व्ययैर सूर्ये
 नरः काणः पितृद्वेषो बहोऽङ्गितः । वक्ष्यापतिर्विह्व-
 लः क्रुः सुदृष्टु पतिवो भवेत्” । सेवादिस्यस्य तस्य फलं
 ज्ञातकपङ्कते २०८८ पृ० दृश्यम् ।

सूर्यकान्ति पु० सूर्यस्य कान्तः प्रियः । इत्यटिकमणो हृदा०

२सूर्यसम्पर्कान् यत्राग्निप्रभवस्तस्मिन् (आतसी) मखौ
 च हेमच० ।

सूर्यकान्ति पु० सूर्येण कान्तिर्यस्य । अतस्यां पुष्पप्रदान-
 दत्तविशेषे शब्दच० । इत० । २सूर्यस्य दीप्तौ स्त्री ।

सूर्यकाल पु० सूर्योपलक्षणतः कालः शाक० दिवसे शब्दच० ।
 सूर्यग्रहणं न० सूर्यस्य राहणा तदाक्रान्तभूम्बुधायया पृथ्व-
 साक्रमणम् । ज्यातिघोक्ते राहणाविष्टभूमिम्बुधायया
 सूर्यमखल्लस्य आक्रमणरूपे ष्मिसे सूर्येपहादयाऽप्यल ।
 उपरागशब्दे १२८५ पृ० दृश्यम् ।

सूर्यज पु० सूर्यात् जायते जन-इ । इतिपङ्के २यदि
 श्वैवस्तते मनोऽस्तुश्रीववानरे च क्षटाः । सूर्येऽपुत्रादयो-
 ऽप्यल । ५यसुनायां स्त्री हेमच० । इत्यर्थे पु०

सूर्यपत्र पु० सूर्ये इव रक्तं पत्रमस्य । आदित्यपत्रे राजनि०
 सूर्यभक्त पु० सूर्यस्य भक्त इव प्रियः । इत्यत्र इत्ये । इत० ।
 २सूर्यभक्तियुते त्रि० सेदि० । [२पुष्परदे शब्दच०]

सूर्यमणि पु० सूर्यप्रियः मणिः । इत्यर्थे कान्तमणो हेमच० ।
 सूर्यलता स्त्री सूर्यभक्ता लता । आदित्यभक्तायासु राजनि-
 सूर्यवल्ली स्त्री सूर्यलक्ष्यपुष्पिना वल्ली । अर्कपुष्पिनादृक्ते रक्त०
 सूर्यसारथि पु० इत० । अहणे गरुडापजे शब्दच० । सूर्य-
 सूतादयोऽप्यल ।

सूर्या स्त्री सूर्यस्य भार्या टाप । इत्यनुष्यां संज्ञानाम्प्रां
 सूर्यभार्यायाम् । भानुष्यां कुन्थान्तु ङोपि । सूर्योत्पत्तेः ।
 सूर्यालोक पु० इत० । स्यात्पे रौद्रे राजनि० ।

सूर्यावर्त्त पु० सूर्ये इवावर्त्तते स्यात्-इत-अच् । (इङ्ङ-
 ङिथा) २चुपभेदे (सुलक्षिया) २शकं च रत्नना० । इत्या-
 दित्यभक्तायां स्त्री राजनि० ।

सूर्याश्मन् पु० सूर्यप्रियः अश्रमा । सूर्यकान्तमखौ हेमच० ।
 सूर्याङ्ग पु० सूर्येऽङ्गप्रते सङ्गते वर्धनं स्यात्-ङ्ङे-क ।
 इत्याङ्गे त्रिका० सूर्यस्य आङ्गाऽऽङ्गायस्य । २अर्कदेव्ये पु०
 राजनि० । [वस्यायाम् अमरः २तयोर्भेदने च ।

सूर्येन्दुसङ्गम पु० सूर्यस्य इन्द्रोऽस्य सङ्गमः कालः । इत्यमा-
 सूर्याड पु० सूर्यं जडोऽस्तगतो यत् । इत्युत्पत्तयकाले
 हेमच० । “दिवातिथौ तु विद्यते गते यत् पातकं भवेत् ।
 तदेवाप्युणं विद्यात् सूर्यादौ विद्यते गते” स्या० त० ।
 सूर्येण सूर्यास्तकालेन जडः प्रापितः वह-क्त ।
 २तत्कालागतातिथो “सूर्याटस्तु स स प्राप्ता यः सूर्ये-
 ऽस्तं गतेऽतिथिः” हेमच० । [दासाङ्ग षोपदेशः ।
 सृ गतो स्थितौ च० उभ० सक्त० सेट् । सारयति तं पयु-